

poročevalec

DRŽAVNEGA SVETA REPUBLIKE SLOVENIJE

Ljubljana, 6. september 2006

letnik XIV

št. 13

**Mnenje državnega sveta k predlogu za začetek postopka
za spremembo Ustave Republike Slovenije z osnutkom ustavnega zakona**

**Mnenje državnega sveta ob obravnavi predloga zakona o vinu - prva
obravnavna**

**Zahteva državnega sveta, da državni zbor pred razglasitvijo zakona
ponovno odloča o zakonu o spremembah in dopolnitvah zakona o
visokem šolstvu**

Mnenja komisij državnega sveta

Sklepi državnega sveta o obravnavanih vprašanjih in pobudah

**Sklepi državnega sveta ob obravnavi zaključkov Javne razprave na temo
Problematika varstva pred erozijo in hudourniki**

Druga alineja 1. odstavka 97. člena Ustave Repunlike Slovenije - državni svet daje državnemu zboru mnenja o vseh zadevah iz njegove pristojnosti

Mnenje državnega sveta k predlogu za začetek postopka za spremembo Ustave Republike Slovenije z osnutkom ustavnega zakona, EPA 886

Državni svet Republike Slovenije je na 45. seji, dne 14.7. 2006, na podlagi druge alineje prvega odstavka 97. člena Ustave Republike Slovenije (Ur. l. RS, št. 33/91-I, 42/97, 66/2000, 24/03 in 69/04) sprejel naslednje

M N E N J E

k predlogu za začetek postopka za spremembo Ustave Republike Slovenije z osnutkom ustavnega zakona

Predlog predlaga spremembo 129. člena Ustave Republike Slovenije. Predlagana sprememba sodi v sklop ustavnih določil na področju sodstva. 129. člen Ustave Republike Slovenije določa trajno sodniško funkcijo, ki je ena od temeljnih prvin sodnikove neodvisnosti.

Za odpravo sodnih zaostankov je treba zapolniti obstoječo zakonsko sistemizacijo v višini 70 sodnih mest s trajnim mandatom. V zvezi s tem se postavlja vprašanje o možnosti zagotovitve novih 125 sodnikov za določen čas, če že sedanja sistemizacija sodniških mest ni popolnjena. V tej zvezi ne moremo mimo problema dolgih vrst za opravljanje pravniškega državnega izpita, ki šele omogoča nove sodnike. Minister dr. Lovro Šturm je pojasnil, da so za zagotovitev pravice do sojenja brez nepotrebne odlašanja predlagani sodniki za dobo petih let nedvomno cenejša izbira kot plačilo vseh kazni; 100 zadev, kolikor jih lahko okvirno reši sodnik, bi Republiko Slovenijo v obliki kazni prišlo 100 MIO SIT, plača sodnika, ki bi rešil teh 100 zadev pa maksimalno z vsemi ostalimi stroški za njegovo delo pa doseže maksimalno 20 MIO SIT na leto. Stanje, v katerem je Republika Slovenija na področju sodnih zaostankov ob prihajajočih kaznih v milijonskih zneskih s strani Evropskega sodišča za človekove pravice zaradi kršitve pravice do sojenja brez nepotrebne odlašanja narekuje, da se je treba s tem problemom čim prej soočiti in ga odpraviti. Predlog ima za podlago razumen in stvarni razlog, ki izhaja iz samih zaostankov, kazni ESČP, pravice do sodnega varstva in odgovorne rabe javnih financ.

Na ESČP in ESP so sodniki imenovani za določen čas. Tudi sodniki Ustavnega sodišča RS kot najvišjega organa sodne oblasti so imenovani za določen čas. Ustavno sodišče

je v razmerju do drugih državnih organov samostojen in neodvisen državni organ. Načelo neodvisnosti se torej lahko varuje mimo trajnega mandata sodnikov, ne da bi se s tem posegalo v sodno vejo oblasti. Evropa pozna poleg trajnega mandata tudi začasni mandat sodnikov. Nemčija, Italija, Francija; za reševanje sodnih zaostankov Finska, Švedska in Belgija.

Po seznanitvi s predlogom predlagatelja in sledeči razpravi je državni svet sprejel naslednja s k l e p a :

1. Državni svet podpira predlog za začetek postopka za spremembo Ustave Republike Slovenije z osnutkom ustavnega zakona in s tem povezana prizadevanja ministra za pravosodje.
2. Državni svet ob tem poudarja, da je potrebno ob tem vztrajati tudi na večji disciplini in delovnih normativih, kar ne posega v načelo neodvisnosti sodstva.

* * *

Za poročevalca je bil določen državni svetnik mag. Adolf Zupan.

Mnenje državnega sveta ob obravnavi **predloga zakona o vinu** - prva obravnava, EPA 941

Državni svet Republike Slovenije je na 45. seji, dne 14. 7 2006, na podlagi druge alineje prvega odstavka 97. člena Ustave Republike Slovenije (Ur. l. RS, št. 33/91-I, 42/97, 66/2000, 24/03 in 69/04) sprejel naslednje

M N E N J E

k predlogu zakona o vinu (Zvin) - prva obravnava

Državni svet ugotavlja, da predlog zakona o vinu sledi že doslej znanim in uzakonjenim ciljem, kot so varstvo potrošnikov in pridelovalcev vina ter usmeritvi v kakovostno pridelavo, ki je ključna za večjo konkurenčno sposobnost pridelovalcev vina in grozdja pri prometu s temi proizvodi in prilagoditev na nove razmere članstva v EU.

Predlog zakona se bistveno ne razlikuje od prejšnjega vladnega predloga zakona o vinu. Odpravljene so nekatere administrativne ovire, število vinorodnih okolišev se zmanjšuje iz štirinajst na devet okolišev, medtem ko vinorodne dežele ostajajo tri. Delitev na tri vinorodne dežele je skladna s stališčem državnega sveta in izhaja tudi iz rezultatov ankete vinogradnikov.

Predvidena je možnost prehoda na tako imenovani romanski način varstva porekla vina in s tem aktivnejša vloga pridelovalcev pri varstvu in zaščiti geografskega porekla, ki naj bi prispevala k večji prepoznavnosti in večji konkurenčnosti pri prodaji vina.

K prepoznavnosti slovenskih vin v tujini naj bi pripomogla tudi v predlogu predvidena možnost razširjenega tradicionalnega pojmovanja vin, ki je mednarodno razpoznavno: *eminentno* in *renome*. Evropski pravni red namreč ne dopušča prevajanja tradicionalnih slovenskih izrazov, kot je vrhunsko vino, ob tem dejstvu pa so slovenski pridelovalci na tujem tržišču v primerjalno slabšem položaju kot pridelovalci vina, ki prihajajo iz večjih držav z bolj razširjenim in s tem bolj poznanim jezikom, ki lahko vino označijo z izrazom, ki pomeni oznako kakovosti, ki je razumljiva večjemu številu potrošnikov.

Predlog zakona vzpostavlja tudi register enoloških sredstev in predpisuje uporabo le-teh. Taka ureditev je namenjena predvsem varstvu potrošnikov in hkrati samim pridelovalcem. V skladu s prepovedjo obiranja samorodne trte in križancev je nasad trte v predlogu zakona natančneje opredeljen.

Državni svet ponovno opozarja na strokovne pomanjkljivosti predloga zakona, na katere je ob vložitvi odločilnega veta, dne 23. 12. 2005, že opozoril, vendar jih predlagatelj zakona v obravnavanem predlogu ni odpravil, in sicer:

- predlog zakona še vedno dovoljuje dosladkanje ne le mošta ali drozge za dvig potrebnega alkohola, ki je dovoljeno v neugodnih vremenskih prilikah, ampak tudi dosladkanje vina, kar je iz zdravstvenega vidika nedopustno. V kakršnikoli obliki dodani sladkor v vinu vsebuje toliko glukoze kot fruktoze, kar pa je iz zdravstvenega vidika vprašljivo za vse že registrirane diabetike in tiste, ki sploh ne vedo, da so sladkorni bolniki;
- nedopustna je tudi ureditev, da se grozdje, sušeno razgrnjeno na slami ali koncentriranje soka na odrezanih šparonih, uvršča v isto skupino, kot na primer suhi jagodni izbor ali ledeno vino, ki mora to tehnološko zrelost doseči odvisno od prezrelosti na trti in ne naknadno z nekimi postopki izven trte;
- stekleničenje kakovostnih vin izven območja vinorodnega okoliša je nedopustno. Kakovostni razred vina se mora ustekleničiti v okolišu, kjer je grozdje pridelano, predelano in kjer je vino tudi donegovano. Stekleničenje vina in s tem priprava za potrošnjo v območju vinorodnega okoliša je nujna zaradi ohranitve avtentičnosti ali porekla vina.

Državni svet na podlagi zgoraj navedenega meni, da je predlog zakona primeren za nadaljnjo obravnavo, saj delno sledi razlogom, zaradi katerih je na 11. izredni seji, dne 23. 12. 2005 sprejel zahtevo, da Državni zbor Republike Slovenije o zakonu o vinu (EPA 458-IV) ponovno odloča.

* * *

Za poročevalca je bil določen državni svetnik Marjan Maučec.

Tretja alineja prvega odstavka 97. člena Ustave republike Slovenije - državni svet zahteva, da državni zbor pred razglasitvijo zakona o njem še enkrat odloča

Zahteva državnega sveta, da državni zbor ponovno odloča o zakonu o spremembah in dopolnitvah zakona o visokem šolstvu

Državni svet Republike Slovenije je na 14. izredni seji, dne 29.6.2006, ob obravnavi zakona o spremembah in dopolnitvah zakona o visokem šolstvu (ZViS-E) (EPA 848 - IV), ki ga je Državni zbor Republike Slovenije sprejel na 18. redni seji, dne 22.6.2006, na podlagi tretje alineje prvega odstavka 97. člena Ustave Republike Slovenije sprejel

Z A H T E V O

da Državni zbor Republike Slovenije ponovno odloča o zakonu o spremembah in dopolnitvah zakona o visokem šolstvu.

O B R A Z L O Ž I T E V

Zakon o spremembah in dopolnitvah zakona o visokem šolstvu (zakon v nadaljevanju) po mnenju Državnega sveta Republike Slovenije odvzema že pridobljene pravice diplomantov visokošolskih strokovnih študijskih programov brez navedenega vzroka (npr. javnega interesa), posega v pravice za nazaj in tako krši načelo pravne države, ki v 2. členu Ustave Republike Slovenije določa, da je RS pravna in socialna država. Sprejeti Zakon o spremembah in dopolnitvah zakona o visokem šolstvu namreč krši pogodbo, ki je bila sklenjena ob vpisu v veljavni študijski program, odobren s strani države, v katerem je bila določena stopnja izobrazbe, ki jo bodo udeleženci pridobili, ko študij dokončajo (7. stopnja).

Zakon odvzema legitimna pričakovanja študentov, ki so se vpisali v nove študijske programe druge bolonjske stopnje, s tem pa posega v načelo zaupanja v pravo.

Zakon o spremembah in dopolnitvah zakona o visokem šolstvu neenako obravnava enake izobraževalne situacije ter enako obravnava različne izobraževalne situacije in tako krši načelo prepovedi diskriminacije in načelo enakosti pred zakonom.

Enačenje ravni izobrazbe starih in novih diplomskih stopenj, ki ga določa 15. člen zakona je v nasprotju z vrsto nostrifikacijskih odločitev o izobrazbi pridobljeni v tujini.

Zakon ni usklajen z glavnimi visokošolskimi partnerji (Študentsko organizacijo Slovenije, univerzami in delodajalci), niti s Svetom RS za visoko šolstvo.

Zakon omogoča uvajanje enovitih študijskih programov in tako podaljšuje študij, posledično pa onemogoča leta 2004 zastavljeno reformo visokega šolstva, saj dopušča površinsko prenavo študijskih programov, zmanjšuje možnost kombiniranja študijskih področij in demotivira študente za vpis v nove študijske programe.

Zakon z razvrščanjem starih in novih diplomskih stopenj razvrednoti prvo diplomsko stopnjo in tako sili študente k daljšemu študiju ter posledično zmanjšuje zaposljivost diplomantov prve diplomske stopnje.

Državni svet meni, da zakon jemlje že pridobljene pravice študentov in delodajalcev, saj zmanjšuje njihovo vlogo v Svetu RS za visoko šolstvo, brez razlogov (npr. javni interes) in obrazložitev. V svetu imajo namreč strokovnjaki za posamezna študijska področja v primerjavi z ostalimi člani sveta izrazito večino, tudi njihov mandat je veliko daljši. Sprejeti zakon krši mednarodne standarde in merila za sistem zunanjega zagotavljanja kakovosti, saj ne omogoča neodvisnega strokovnega, učinkovitega in transparentnega delovanja Sveta RS za visoko šolstvo, in določa, da je strokovna služba Sveta RS za visoko šolstvo v okviru Ministrstva za visoko šolstvo, znanost in tehnologijo, kar vodi v politično obarvani zunanji nadzor kakovosti visokega šolstva. Svet Republike Slovenije za visoko šolstvo med drugimi nalogami odloča tudi o pravicah in obveznostih strank po splošnem upravnem postopku, kar presega pristojnosti svetovalnega telesa, ki ga ima lahko po zakonu o vladi ali zakonu o državni upravi. Niti v Ustavi niti iz zakona o državni upravi, ni ustavne niti zakonske podlage, po kateri bi lahko Svet imeli za kaj drugega, kot strokovno posvetovalni svet Vlade. Poleg pristojnosti tudi za drugačno opredelitev statusa sveta ni zakonske podlage, ker predlagane širitve pristojnosti sveta pomenijo tako prevzem pristojnosti javne agencije za visoko šolstvo (ki se z novelo ukinja), kot morebiten poseg v pristojnosti senatov visokošolskih zavodov oz. senatov univerz, ker v noveli ni jasno izpeljano razmerje z določbami veljavnega zakona o visokem šolstvu o izvolitvi v nazive.

Prav tako ni narejene jasne razmejitve med pristojnostmi države in avtonomnostjo univerze in drugih visokih šol. Enoviti magistrski študijski programi, ki so v skladu z bolonjskim procesom so lahko uvedeni samo izjemoma in so izrazito strokovno vprašanje, o katerem bi lahko odločale tudi univerze. Kakršnokoli sistemsko urejanje enovitega študija in pri tem vmešavanje politike v stroko bi lahko pomenil poseg v avtonomijo univerze in drugih visokih šol.

Zakon o spremembah in dopolnitvah zakona o visokem šolstvu neustrezno ureja področje financiranja visokega šolstva, saj kljub obljubam Ministrstva za šolstvo,

znanost in tehnologijo o brezplačni prvi in drugi bolonjski stopnji, dopušča možnost uvajanja šolnin in prepušča financiranje vladni uredbi.

* * *

Za poročevalca je bil določen državni svetnik mag. Dušan Semolič.

Drugi odstavek 56. člena zakona o državnem svetu - državni svet in njegova delovna telesa sodelujejo z delovnimi telesi državnega zbora in jim dajejo mnenja o zadevah iz njihove pristojnosti

Mnenje komisije za družbene dejavnosti **k predlogu zakona o spremembah in dopolnitvah zakona o dodatni koncesijski dajatvi od prejemkov, izplačanih za občasna in začasna dela študentov in dijakov** - nujni postopek, EPA 914

Komisija Državnega sveta za družbene dejavnosti je na svoji 49. seji, 3. 7. 2006, obravnavala predlog zakona o spremembah in dopolnitvah zakona o dodatni koncesijski dajatvi od prejemkov, izplačanih za občasna in začasna dela študentov in dijakov (ZDKDPŠ-A), ki ga je v obravnavo državnemu zboru predložila Vlada Republike Slovenije, in **ga podprla**.

Komisija se je seznanila z mnenjem Ministrstva za visoko šolstvo, znanost in tehnologijo, katerega predstavnik je pojasnil razloge in glavne cilje sprejema zakona. Že v osnovi je komisija izrazila pomislek, da predstavljeni predlog zakona deluje kot še eno sredstvo več v "boju" s Študentsko organizacijo Slovenije. Vendar je predstavnik Ministrstva pojasnil, da temu ni tako in da skušajo s spremembami zakona doseči zgolj poenostavitev zbiranja sredstev dodatne koncesijske dajatve (2 %) neposredno od organizacij, ki opravljajo dejavnost posredovanja začasnih in občasnih del za študente in dijake. Do sedaj so te transakcije namreč potekale preko Študentske organizacije Slovenije, ki je prejeti denar od zgoraj omenjenih koncesionarjev kot posrednik odvajala v posebej za to namenjen proračunski sklad.

Sredstva, zbrana na osnovi dodatne koncesijske dajatve, so namenjena predvsem za investicije v povečanje bivalnih zmogljivosti študentov in nujno potrebno obnovo posameznih objektov, zato morajo biti zagotovljena redno in pravočasno. Sredstva se bodo po sedanjem predlogu zakona odvajala v sklad neposredno in enkrat mesečno s

strani koncesionarjev. Temu primerno so sledili poračuni, ki so bili zamudni in z vidika transparentnosti obdavčevanja preveč zapleteni ter težko nadzorljivi .

Komisija zato podpira rešitve v zvezi z boljšim nadzorom nad obračunavanjem in plačevanjem dodatne koncesijske dajatve. Po določenih predloga zakona bo nadzor sedaj opravljala Davčna uprava Republike Slovenije, ki bo te naloge izvajala najlažje in najbolj učinkovito. Ne pristojno ministrstvo ne Študentska organizacija Slovenije do sedaj namreč nista imela ustreznih sredstev za izvajanje tovrstnega nadzora, npr. inšpekcijskih služb, ki bi lahko preverjale dejanski promet posameznega koncesionarja - vse je delovalo po principu "samo-obdavčevanja". Komisija tudi pričakuje, da se bo tako zmanjšalo delo na črno.

* * *

Za poročevalca je bil določen predsednik komisije dr. Zoltan Jan.

Mnenje komisije za družbene dejavnosti **k predlogu zakona o spremembah in dopolnitvah zakona o Kobilarni Lipica** - nujni postopek, EPA 939

Komisija za družbene dejavnosti je na 49. seji, 3. 7. 2006, obravnavala predlog zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o Kobilarni Lipica, ki ga je v zakonodajni postopek vložila Vlada Republike Slovenije in ga **ni podprla**.

Komisija meni, da predlog zakona ni v skladu z zakonom o urejanju prostora, kateri kot vzdržen prostorski razvoj zagotavlja tako rabo prostora in prostorskih ureditev, ki ob varovanju okolja, ohranjanju narave in trajnostni rabi naravnih dobrin, varstvu kulturne dediščine in drugih kakovosti naravnega in bivalnega okolja omogoča zadovoljitev potreb sedanje generacije brez ogrožanja prihodnjih generacij.

Komisija meni, da bi morali vsi posegi v prostor sloneti na strategiji prostorskega razvoja Slovenije in na občinskem prostorskem aktu (to je na strategiji prostorskega razvoja občine z urbanističnimi in krajinskimi zasnovami, prostorskim redom občine ter občinskimi in lokacijskimi načrti), zlasti še na krajinskem območju s prepoznavnimi značilnostmi, ki so pomembne na nacionalni ravni, kot je to Lipica, ki je naš kulturni in simbolni spomenik. Izdelani program varstva in razvoja Kobilarne Lipica je to podrobno opredelil in bi ga morali pri načrtovanju kakršnih koli dejavnosti na tem območju upoštevati.

Komisija ne podpira predloga zakona tudi iz razloga, ker meni, da tak predlog daje Vladi Republike Slovenije vse možnosti, da sprejme na tem območju kakršenkoli lokacijski načrt, ki bo zelo natančno določal, kaj na območju Kobilarne graditi. Dejstvo pa je, da v Sloveniji ni niti najnižje stopnje soglasja o tem, kaj dolgoročno načrtovati v tem prostoru in kako upravljati s Kobilarno Lipica. Komisija meni, da bi bilo potrebno priti do dokaj visoke ravni soglasja o prihodnosti Kobilarne, preden se kakorkoli poseže v ta prostor.

Predlog zakona tudi ni usklajen z zakonom o kmetijskih zemljiščih, ki podrobno ureja zakup kmetijskih zemljišč. V kolikor bodo zakup zemljišč v primeru Kobilarne Lipica urejali podzakonski akti, obstaja bojazen, da bo osnovna dejavnost Kobilarne Lipica dolgoročno postopno izumrla. Tako bomo izgubili enega naših najlepših kulturno-zgodovinskih spomenikov Slovenije, ki ga več kot štiri dolga stoletja neguje Kobilarna Lipica, to je tradicijo vzreje in selekcije konj čistokrvne pasme.

* * *

Za poročevalca je bil določen član komisije Anton Peršak.

Mnenje komisije za gospodarstvo k predlogu k predlogu zakona o spremembah zakona o predpisani obrestni meri zamudnih obresti - druga obravnava, EPA 933

Komisija državnega sveta za gospodarstvo je na 46. seji, dne 5. 7. 2006, obravnavala predlog zakona o spremembah zakona o predpisani obrestni meri zamudnih obresti, ki ga je v obravnavo predložila Vlada Republike Slovenije.

Komisija je predlog zakona **podprla**, ob tem pa je oblikovala naslednjo **konkretno pripombo**:

K 2. členu:

V zadnji vrstici 1. točke 2. člena se številka "8" nadomesti s številko "7".

Obrazložitev:

Komisija je bila seznanjena, da je Ministrstvo za finance pri določanju višine obrestne mere za zamude pri plačilih, ki jih mora plačati dolжник, izhajalo iz priporočil direktive 2000/35/ES, ki določa minimalno višino zakonite zamudne obrestne mere, povišano za vsaj 7 odstotnih točk. Na osnovi primerljivih podatkov o višini obrestnih mer držav, s katerimi Slovenija največ posluje, komisija predlaga, da se raven predpisane obrestne mere zamudnih obresti določa na višini 7 odstotnih točk nad vodilno obrestno mero.

* * *

Za poročevalko je bila določena predsednica komisije Marta Turk.

Prvi odstavek 56. člena zakona o državnem svetu - državni svet in njegova delovna telesa imajo pravico zahtevati od državnih
--

organov pojasnila in podatke v zvezi z zadevami, ki jih obravnavajo

ODGOVOR MINISTRSTVA ZA OKOLJE IN PROSTOR

na vprašanje državnega svetnika Marjana Maučeca v zvezi z regulacijo vodotokov in osuševanja v času gnezdenja ptic

V zvezi z vprašanjem državnega svetnika Marjana Maučeca, v zvezi z regulacijo vodotokov in osuševanja v času gnezdenja ptic, v nadaljevanju posredujem odgovor Ministrstva za okolje in prostor ter odgovor Ministrstva za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano.

Ministrstvo za okolje in prostor podaja naslednji odgovor:

"Vprašanje g. Maučca je povezano s položajem, ki je nastal zaradi določil Zakona o divjadi in lovstvu. Zakon namreč v 33. členu izrecno prepoveduje izvajanje določenih vzdrževalnih del na brežinah vodotokov v času med 1. marcem in 1. avgustom. Ob tem je potrebno poudariti, da so s stališča izvajanja obvezne državne gospodarske javne službe urejanja voda problematične omejitve, ki jih postavlja omenjeni člen Zakona pri vzdrževanju objektov vodne infrastrukture. Vzdrževanje objektov in s tem zagotavljanje njihove funkcionalnosti in varnosti mora potekati skladno z letnimi programi in ne prenese nobenih večmesečnih izostankov pri izvajanju vzdrževalnih del, medtem ko je pri vzdrževanju vodnih in priobalnih zemljišč - naravnih odsekov vodotokov, izvajanje vzdrževalnih del do določene mere možno prilagoditi prepovedim Zakona.

Zakon o vodah v 98. členu navaja naloge javne pri izvajanju vzdrževalnih del, ki so zlasti:

- utrjevanje dna in bregov površinskih voda in morja
- skrb za pretočnost strug tekočih voda
- odstranjevanje prekomerno odloženih naplavin
- košnje in odstranjevanje prekomerne zarasti
- odstranjevanje plavja, odpadkov in drugih odvrženih predmetov
- čiščenje gladin površinskih voda
- preprečevanje onesnaženja vodnih in priobalnih zemljišč

Omenjene naloge javne službe izvajajo tako na objektih vodne infrastrukture, kot tudi na vodnih in priobalnih zemljiščih - naravnih odsekih vodotokov.

Na podlagi določil 33. člena Zakona o lovstvu in divjadi je prišlo v letu 2005 do treh primerov, ki je bil izvajalec državne gospodarske javne službe urejanja voda (izvajalec vzdrževalnih del) v postopku pred inšpekcijskim organom zaradi kršitve določil 33. člena. V enem primeru je bila celo izrečena kazen 500.000 SIT. Zaradi tega v letošnjem letu že prihaja do odpuščanja vzdrževalnih del, saj izvajalci nočejo prevzemati rizika, glede na višino zagrožene kazni po 33. členu, ki znaša do 30.000.000,00 SIT.

Na nastalo situacijo je Agencija RS za okolje že večkrat, tako ustno kot tudi pisno obvestila Ministrstvo za kmetijstvo, prehrano in gozdarstvo. Zato v nadaljevanju povzemamo navedbe iz dopisa št. 35500-536/2005 z dne 24.5.2005, ki je bil naslovljen na Ministrstvo za kmetijstvo, prehrano in gozdarstvo:

Zakon o vodah (Uradni list RS, št. 67/2002) ureja upravljanje z vodami (morjem, celinskimi vodami in podzemnimi vodami). Na področju upravljanja z vodami, ki je v pristojnosti ministrstva, je izvajanje določenih del in nalog opredeljeno kot obvezna državna gospodarska javna služba urejanja voda. Izvajanje te javne službe je s koncesijsko pogodbo oddano izbranim koncesionarjem, ki so:

- Mura VGP d.d., na porečju Mure,
- Drava VGP d.d., na porečju Drave in povodju jadranskih rek z morjem in na območju Slovenije za izvajanje javne službe varstva pred izlitiem nevarnih snovi,
- Nivo, gradnje in ekologija d.d., na porečju Savinje,
- VGP Novo mesto d.d., na območju spodnje Save,
- Hidrotehnik VGP d.d., na območju srednje Save in povodju Soče,
- VGP Kranj d.d., na območju zgornje Save
- Soline, pridelava soli d.d., na območju krajinskega parka Sečoveljske soline.

S koncesijsko pogodbo in aneksom h koncesijski pogodbi je javna služba oddana omenjenim koncesionarjem za dobo 5 let, to je do 31.12.2009.

Glavne naloge, ki jih izvajajo javne službe so opredeljene z zakonom in koncesijsko pogodbo in so:

- obratovanje in vzdrževanje vodne infrastrukture, namenjene ohranjanju in uravnavanju vodnih količin;
- obratovanje, vzdrževanje in spremljanje stanja vodne infrastrukture, namenjene varstvu pred škodljivim delovanjem voda;
- izvedba izrednih ukrepov v času povečane stopnje ogroženosti zaradi škodljivega delovanja voda ali nenadnega onesnaženja voda;
- vzdrževanje vodnih in priobalnih zemljišč, razen čiščenja gladine in preprečevanja onesnaženja vodnih in priobalnih zemljišč celinskih voda v primeru izrednega onesnaženja zaradi naravne ali druge nesreče;
- druge naloge v skladu z zakonom, ki so predvsem izvajanje ukrepov v primeru naravnih nesreč in nekaterih nalog sanacij po naravnih nesrečah in drugih izrednih dogodkih zaradi škodljivega delovanja voda;
- poročanje o izvajanju letnega programa del - letno poročilo;
- pridobivanje navodil od Agencije RS za okolje za izvajanje koncesije v primerih povečane stopnje ogroženosti;
- pridobivanje podatkov od pristojnih organov o dejstvih, ki so pomembni za izvajanje koncesije (zemljiška knjiga, vodni kataster in knjiga);
- obveščati pristojne inšpekcije o kršitvah, ki jih ugotovi v skladu z zakonom.

Obseg, podrobnejša vsebina izvajanja nalog javne službe in terminski plan izvedbe so opredeljeni z letnim dodatkom h koncesijski pogodbi in letnim programom dela javne službe. Zaradi večje preglednosti so naloge javne službe združene v posamezne sklope

in sicer: strokovne podlage, spremljanje stanja vodne infrastrukture, obratovanje vodne infrastrukture, izvajanje ukrepov v času povečane stopnje ogroženosti zaradi škodljivega delovanja voda, vzdrževanje vodne infrastrukture, vodnih in priobalnih zemljišč in vzdrževanje vodne infrastrukture, zgrajene v AC programu. Letni program dela javne službe pripravi Agencija RS za okolje.

V nadaljevanju, bi radi izpostavili problematiko izvajanja vzdrževalnih del na objektih vodne infrastrukture, vodnih in priobalnih zemljiščih.

Vzdrževalna dela skladno z določili Zakona o vodah (98. člen) obsegajo zlasti:

- utrjevanje bregov in dna površinskih voda ter morske obale;
- skrb za pretočnost struge tekočih voda in odstranjevanje prekomerno odloženih naplavin;
- košnja in odstranjevanje prekomerne zarasti na bregovih;
- odstranjevanje plavja, odpadkov in drugih opuščenih ali odvrženih predmetov in snovi iz površinskih voda in z vodnih ter priobalnih zemljišč;
- čiščenje gladine površinskih voda in preprečevanje onesnaženje vodnih in priobalnih zemljišč.

Vzdrževalna dela se izvajajo ob upoštevanju določil Zakona o graditvi objektov (Uradni list RS, št. 110/2002 in 47/2004) na podlagi letnega programa dela javne službe in delovnih nalogov, ki jih izdajajo oddelki Agencije RS za okolje, pristojni za posamezne porečje ali del porečja oziroma za povodje. V postopku izdaje delovnega naloga se preverja ustreznost tehnične rešitve izvedbe vzdrževalnih del, količine in cene. Šele na podlagi pozitivne ocene (revizije) se za izvedbo vzdrževalnih del na posameznem objektu ali odseku vodotoka izda delovni nalog.

Pred začetkom fizične izvedbe del, koncesionar pridobi soglasje ribiške družine na območju katere se dela izvajajo. V večini primerov gre za plačilo stroškov izlova rib, pojavlja pa se prepovedi zaradi drsta rib. Iz poročil koncesionarjev izhaja, da so ribiške družine precej neenotne pri pogojevanju vzdrževalnih del, nekatere tudi ne priznavajo oziroma neupoštevajo mnenj Zavoda za ribištvo, ki je po Zakonu o sladkovodnem ribištvu pristojen za izdajanje strokovnih mnenj in soglasij.

Že v lanskem letu, še bolj v letošnjem, ko so bila v dveh primerih vzdrževalna dela na vodni infrastrukturi ustavljena in v enem primeru celo naložena kazen koncesionarju, pa izvajanje vzdrževalnih del ovirajo določila zakona o divjadi in lovstvu.

Koncesionarji, ki jim je s koncesijsko pogodbo in letnim dodatkom naloženo izvajanje javne službe oziroma tudi vzdrževalnih del po letnem programu del, so v posameznih situacijah potisnjeni ob zid, zaradi določil 33. člena Zakona o divjadi in lovstvu. Določena vzdrževalna dela morajo biti izvedena tudi v obdobju med 1.3. in 1.8., ker izven tega termina nima nobenega smisla izvajati vzdrževalna dela. Tu zlasti opozarjamo na košnje, čiščenje strug in prodnih zadrževalnikov po pomladanskih visokih vodah kot priprava na jesensko deževje, obratovanje z zadrževalniki voda, kjer je zaradi funkcije, ki

jo opravljajo potrebno tudi občasno praznjenje skladno z obratovalnimi pravilniki, ter izvajanje vzdrževalnih del na objektih vodne infrastrukture.

Tako smo priča nasprotju različnih interesov pri upravljanju z vodami, vodnim življenjem in divjadjo. Razumemo, da je potrebno investicije in nove posege v prostor podvreči vsem presojam, da se najde rešitev, ki je optimalna za vse uporabnike in dejavnosti, ki se izvajajo v prostoru. Nikakor pa se ne moremo strinjati, da se pri vzdrževanju že zgrajenih objektov vedno znova postavljajo ovire in dileme o smiselnosti vzdrževalnih del na vodni infrastrukturi.

Zato predlagamo rešitev, ki bi za objekte vodne infrastrukture omilila prepovedi in jih omejila na tiste, ki si jih res ni možno izogniti. Pri tem mislimo na posebna varovana območja, kot so ribogojne vode in lovski rezervati, kar se pa tiče del na vodni infrastrukturi pa mislimo, da bi morale biti te prepovedi odpravljene, oziroma omiljene, do te mere, da zaradi tega ne bi bilo prišlo do 6 mesečnih prepovedi izvajanja vzdrževalnih del.

V dopisu Agencije RS za okolje št. 35500-536/2005 z dne 13.3.2006, ki je bil naslovljen tako na Ministrstvu za kmetijstvo in gozdarstvo so vsebino prvega dopisa dopolnili z detajlnim opisom in dokumentacijo, ki je nastala v treh primerih, ko je izvajanje vzdrževalnih del zaustavil lovski inšpektor:

V dopisu št. 35500-536/2005 z dne 24.5. 2005 smo opozorili na težave, s katerimi se srečujejo izvajalci vzdrževalnih del na vodni infrastrukturi zaradi prepovedi iz Zakona o divjadi in lovstvu. Gre zato, da lovski inšpektorji zaradi določil 33. člena omenjenega zakona prepovedujejo izvajanje vzdrževalnih del v času med 1.3. in 1.8. tudi na objektih vodne infrastrukture. Do takih prepovedi je v letu 2005 prišlo v treh primerih.«

V nadaljevanju posredujemo še odgovor Ministrstva za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano v zvezi z neobvezno razlago 33. člena Zakona o divjadi in lovstvu:

»Zakon o vodah(Ur.l.RS, št. 67/02, 110/02-ZGO-1, 2/04, 41/04-1, ZV-1) ureja upravljanje z morjem, celinskimi in podzemnimi vodami (v nadaljnjem besedilu: vode) ter vodnimi in priobalnimi zemljišči. Upravljanje z vodami ter vodnimi priobalnimi zemljišči obsega varstvo voda, urejaje voda in odločanje o rabi voda.

»Zakon o divjadi in lovstvu (Ur.l. RS, št. 16/04) pa ureja upravljanja z divjadjo, ki obsega načrtovanje, ohranjanje, trajnostno gospodarjenje in spremljanje stanja divjadi ter načine njihovega izvajanja. Upravljanje z divjadjo zagotavlja ekološke, socialne in gospodarske funkcije divjadi ter načine njihovega izvajanja.

Upravljanje z divjadjo zagotavlja ekološke, socialne in gospodarske funkcije divjadi ter njenega življenjskega prostora, zlasti pa:

- ohranjanje in varstvo divjadi kot naravnega bogastva;
- ohranjanje in povečevanje biološke in krajinske pestrosti ter stabilnosti življenjskih združb;

- preprečevanje in povračilo škod od in na divjadi;
- trajnostno gospodarjenje z divjadjo.

Določba četrtega odstavka 33. člena Zakona o divjadi in lovstvu uresničuje enega od ciljev zakona, ki je ohranjanje in varstvo divjadi kot naravnega bogastva, zaradi česar je v času gnezdenja ptic, med 1. marcem in 1. avgustom, prepovedano sekati zarast ob vodnih bregovih, čistiti odvodne kanale in prazniti vodna zajetja.

Redna vzdrževalna dela na vodnih bregovih, odvodnih kanalih in vodnih zajetjih, za katera je zadolžen upravljalec, mora le-ta opraviti v času, ko ptice na teh delih ne gnezdijo in v tem primeru ta dela ne predstavljajo posega v smislu četrtega odstavka 33. člena Zakona o divjadi in lovstvu.

Redna košnja vodnih brežin vodotokov se torej razume kot vzdrževanje travniških površin in ne pomeni prepovedi v smislu četrtega odstavka 33. člena ZDLov-1. Seveda gre v tem primeru za vsa vzdrževalna dela, ki se opravljajo redno. Ostala dela, ki se ne opravljajo redno, pa je skladno z ZDLov-1 potrebno opraviti izven časa gnezdenja ptic.

V primeru, da pride do nujnega in nepredvidenega posega v zarast, potrebnega zaradi varstva ljudi ali okolja pa je potrebno upoštevati predpise, ki urejajo okolje in ohranjanje narave, zlasti pa Uredbo o zavarovanih vrstah prostoživečih živalskih vrstah (Ur.l.RS, št. 46/04), ki med drugim določa dovoljena ravnanja, pri katerih pride do poškodovanja, usmrtnitve, odvzema iz narave ali vznemirjanja živalskih vrst, če je omogočeno dolgoročno preživetje domorodnih živalskih vrst.«

Ministrstvo za okolje in prostor bo čimprej imenovalo posebno medresorsko delovno skupino, sestavljeno iz predstavnikov Ministrstva za okolje in prostor, Ministrstva za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano ter predstavnikov lovcev in ribičev, ki bo v okviru delovne skupine v svetniškem vprašanju predstavljeno problematiko podrobno obravnavala ter po potrebi predlagala spremembo sedanje ureditve bodisi na ravni podzakonskih predpisov, bodisi celo s predlogom spremembo sedanje ureditve bodisi na ravni podzakonskih predpisov, bodisi celo s predlogom spremembe oz. dopolnitve 33. člena Zakona o lovstvu in divjadi.

Vprašanje državnega svetnika Marjana Maučeca je bilo objavljeno v Poročevalcu št. 8/06

ODGOVOR MINISTRSTVA ZA KMETIJSTVO, GOZDARSTVO IN PREHRANO

Na vprašanje državnega svetnika Marjana Maučeca v zvezi z regulacijo vodotokov in osuševanja v času gnezdenja ptic

Ministrstvo za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano (MKGP) ste zaprosili za razlago 33. člena Zakona o divjadi in lovstvu, ki v četrtem odstavku določa, da je v času gnezdenja ptic, med 1. marcem in 1. avgustom, prepovedano sekati zarast ob vodnih bregovih, čistiti odvodne kanale in prazniti vodna zajetja.

MKGP razume določbo 33. člena Zakona o divjadi in lovstvu (Uradni list RS, št. 16/04; ZDLov-1) v povezavi z veljavnimi predpisi s področja kmetijstva, varstva okolja in ohranjanja narave. Dovoljena so vsa dela in ravnanja pri posegih v okolje divjadi, ki se opravljajo v skladu s predpisi, ki urejajo dobro kmetijsko prakso. Tako določa tudi Uredba o zavarovanih vrstah prosto živalskih vrst (uradni list RS, 46/04), ki v drugem odstavku 6. člena določa, da so dovoljena ravnanja, pri katerih se lahko poškoduje, zastrupi, usmrti, odvzame iz narave, lovi, ujame ali vznemirja živali domorodnih živalskih vrst, vendar le do takšne mere, da je omogočeno dolgoročno preživetje domorodne živalske vrste. Ta dela so med drugimi tudi dela, ki se opravljajo v skladu s predpisi, ki urejajo dobro kmetijsko prakso.

Redna košnja vodnih brežin vodotokov se razume kot vzdrževanje travniških površin in ne pomeni prepovedi v smislu četrtega odstavka 33. člena ZDLov-1. Seveda gre v tem primeru za vsa vzdrževalna dela, ki se opravljajo redno. Ostala dela, ki se ne opravljajo redno, pa je skladno z ZDLov-1 potrebno opraviti izven časa gnezdenja ptic.

Vprašanje državnega svetnika Marjana Maučeca je bilo objavljeno v Poročevalcu št. 8/06

ODGOVOR MINISTRSTVA ZA OKOLJE IN PROSTOR

na vprašanje državnega svetnika Jožeta Ilca v zvezi z oblikovanjem rezervnega sklada, ki ga morajo ustanoviti etažni lastniki

Državni svetnik Jože Ilc je postavil na 44. seji Državnega sveta dne 14.6.2006 vprašanje v zvezi z oblikovanjem rezervnega sklada. Svetnika Ilca zanima na kateri pravni podlagi se oblikuje rezervni sklad, ki ga morajo ustanoviti etažni lastniki in ali se odločanje o načrtu vzdrževanja, s katerim lahko etažni lastniki določijo tudi višje mesečno vplačevanje v rezervni sklad, kot je to določeno s podzakonskim aktom, šteje za posel rednega upravljanja ali za posel, ki presega redno upravljanje.

Kot ugotavlja že svetnik Ilc v svojem vprašanju, določa obveznost ustanovitve rezervnega sklada za vse nepremičnine, ki imajo več kot dva etažna lastnika in več kot osem posameznih delov Stvarnopravni zakonik (SPZ) v 119. členu, pri čemer se določa, da merila za določitev prispevka etažnega lastnika v rezervni sklad in najnižjo vrednost prispevka določi podzakonski predpis. Po 116. členu SPZ pa lahko etažni lastniki s pogodbo o medsebojnih razmerjih določijo tudi na način oblikovanja rezervnega sklada, če presega najnižji znesek, določen s podzakonskim aktom.

Stanovanjski zakon (Uradni list RS, št. 69/03, 18/04 ZVKSES), ki je bil sprejet po sprejetju SPZ v uvodnem členu določa, da se za lastninskopravna razmerja v večstanovanjskih stavbah ter upravljanje večstanovanjskih stavb uporabljajo določbe Stvarnopravnega zakonika, če s Stanovnjским zakonom ni določeno drugače. Stanovanjski zakon tako natančneje razdeljuje določbe o rezervnem skladu, ki pa veljajo le za večstanovanjske stavbe in ne tudi za druge, nestanovanjske nepremičnine, kot to

velja za Stvarnopravni zakonik. Gre za lex specialis, ki v 26. členu določa - takšnega določila Stvarnopravni zakonik nima, da lahko etažni lastniki v načrtu vzdrževanja, ki ga sprejmejo za obdobje enega do petih let, določijo tudi višji znesek mesečnega vplačila v rezervni sklad kot je to določeno s podzakonskim aktom - Pravilnikom o merilih za določitev prispevka etažnega lastnika v rezervni sklad in najnižji vrednosti prispevka (Uradni list RS št. 75/2003), Odločanje o načrtu vzdrževanja in izhajajoč iz te določbe tudi za vplačila višjih prispevkov v rezervni sklad, se šteje za posel rednega upravljanja. Stanovanjski zakon vsebuje, v nasprotju s Stvarnopravnim zakonikom, za rezervni sklad večstanovanjske stavbe vrsto določb, ki ščitijo sredstva vplačana v rezervni sklad pred morebitnimi stečajem upravnika, morebitno izvršbo na upravnikovo premoženje, določa gospodarjenje s sredstvi sklada ter prinaša varovalko glede razpolaganja s temi sredstvi.

Vprašanje državnega svetnika Jožeta Ilca je bilo objavljeno v Poročevalcu št. 12/06.

ODGOVOR MINISTRSTVA ZA ŠOLSTVO IN ŠPORT

na vprašanje državnega svetnika Marjana Maučeca v zvezi z ženskim nogometom

Zakon o športu v 38. členu (vrhunski športnik) določa: "*Naziv vrhunskega športnika si pridobi državljan Republike Slovenije, ki doseže vrhunski športni dosežek mednarodne vrednosti. Kriterije za vrhunski športni dosežek iz prvega odstavka in trajanje naziva določi strokovni svet na predlog Olimpijskega komiteja Slovenije, oziroma pristojne nacionalne športne zveze. Naziv iz prvega odstavka tega člena dodeli Olimpijski komite Slovenije na podlagi kriterijev iz drugega odstavka tega člena*".

Na predlog Olimpijski komite Slovenije je v skladu s pristojnostjo Strokovni svet Republike Slovenije za šport potrdil Kriterije za kategoriziranje športnikov Republike Slovenije "iz leta 1999. Ženski nogomet s svojim razvojem (od leta 1999) ni izjema. V podobni situaciji, so po nam znanih dejstvih, tudi ženski vaterpolo in ženski hokej. Kljub navedenemu pa veljavni Kriteriji za kategoriziranje v izhodiščih med drugim določajo, da "*kriteriji zajemajo športne panoge, ki so že izvedla vsaj štiri državna prvenstva v uveljavljenih starostnih kategorijah (mladinski in članski)*".

Tako Olimpijski komite Slovenije kot tudi Nogometna zveza Slovenije sta seznanjena s problemom, omenjenim v vprašanju Državnega sveta. Delovna skupina Olimpijskega komiteja Slovenije že dve leti pripravlja spremenjene Kriterije za kategoriziranje športnikov. Predlog, ki med drugim odpravlja tudi neupoštevanje kategorizacije v ženskem nogometu, je bil v lanskem letu poslan v mnenje nacionalnim panožnim športnim zvezam, obravnavan na izvršnem odboru Olimpijskega komiteja Slovenije in skupščini Olimpijskega Komiteja Slovenije, končnega predloga spremenjenih Kriterijev za kategoriziranje športnikov, pa do sedaj Strokovni svet Republike Slovenije za šport še ni prejel in o njem tudi ni mogel odločati.

Vprašanje državnega svetnika Marjana Maučeca je bilo objavljeno v Poročevalcu št. 12/06.

ODGOVOR MINISTRSTVA ZA PRAVOSODJE

na vprašanje državnega svetnika mag. Adolfa Zupana glede uveljavljaja regresnih zahtevkov zoper odgovorne osebe

V zvezi z vašim vprašanjem z dne 16.5.2006, katerega smo prejeli dne 20.6.2006, in v katerem sprašujete Ministrstvo za pravosodje in Ministrstvo za javno upravo, v koliko primerih je država v obdobju zadnjih dveh let zahtevala regres za izplačano škodo od delavca v državnem organu, ker jo je povzročil namenoma ali iz hude malomarnosti, smo pridobili odgovor Državnega pravobranilstva RS z dne 28.6.2006.

Iz gornjega odgovora je razvidno, da je Državno pravobranilstvo RS v obdobju od 1.6.2004 do 1.6.2006 prejelo 13 zahtevkov, da v imenu Republike Slovenije regresira odškodnino. Skupna vrednost zahtevkov znaša 32.057.345,72 SIT.

Tožbe ni bilo potrebno vložiti v dveh primerih, ker sta povzročitelja povrnila škodo po opominu v skupnem znesku 2.240.899,85 SIT.

V desetih primerih so bile vložene tožbe pred različnimi sodišči v Republiki Sloveniji v skupnem znesku 29.762.765,87 SIT, pri čemer iz podatkov vpisnika državnega pravobranilstva izhaja, da o osmih tožbah na prvi stopnji sodišča še niso odločila. V dveh zadevah je bilo s pravomočno sodbo določeno, da morata toženca plačati Republiki Sloveniji odškodnino v skupnem znesku 3.498.114,30 SIT. V eni zadevi tožba na plačilo zneska 53.680,00 SIT še ni bila vložena, gre pa za zadevo, ki je bila prejeta v delo v letošnjem letu.

V zvezi z odškodninsko odgovornostjo javnih uslužbencev želimo ponovno opozoriti tudi na določbe zakona o javnih uslužbencih, ki se nanašajo na odškodninsko odgovornost. Zakon določa, da je javni uslužbenec odškodninsko odgovoren za škodo, ki jo protipravno povzroči delodajalcu pri delu ali v zvezi z delom naklepno ali iz hude malomarnosti. Prav tako pa v skladu z zakonom delodajalec uveljavlja regres za poplačilo odškodnine, ki jo je izplačal za škodo, ki jo je javni uslužbenec povzročil na delu ali v zvezi z delom iz hude malomarnosti tretji osebi.

Dodajamo, da Ministrstvo za javno upravo nima podatkov o tem, ali so pristojni organi ukrepali zoper zaposlene v državnih organih, saj je tovrstno ukrepanje, v kolikor bi do njega prišlo, v pristojnosti predstojnikov posameznih državnih organov. Prav tako ministrstvo nima podatkov, ali so javni uslužbenci, ki so bili premeščeni ali je bilo kako drugače poseženo v njihove pravice in obveznosti iz delovnega razmerja, zahtevali plačilo odškodnine oziroma ali so organi v primerih, ko je bilo potrebno plačati stroške in določeno odškodnino zaradi neustreznih ali celo nezakonitih kadrovskih postopkov, kakorkoli uveljavljali povračilo nastale škode od oseb, ki so jo povzročile.

Vprašanje državnega svetnika mag. Adolfa Zupana je bilo objavljeno v Poročevalcu št. 12/06.

Sklep državnega sveta ob obravnavi vprašanja državnega svetnika Antona Peršaka glede Uredbe o enotni metodologiji za pripravo in obravnavo investicijske dokumentacije na področju javnih financ

Državni svet Republike Slovenije je na 45. seji, dne 14. 7. 2006, v skladu z 41. členom poslovnika državnega sveta (Ur. l. RS, št. 44/93, 14/99, 2/04 in 18/05) obravnaval vprašanje **državnega svetnika Antona Peršaka** glede Uredbe o enotni metodologiji za pripravo in obravnavo investicijske dokumentacije na področju javnih financ in na podlagi prvega odstavka 56. člena zakona o državnem svetu (Ur. l. RS, št. 100/05 - uradno prečiščeno besedilo) sprejel naslednji

S K L E P :

Državni svet Republike Slovenije podpira vprašanje državnega svetnika Antona Peršaka in predlaga Ministrstvu za finance, da vprašanje preuči in nanj odgovori.

Vprašanje državnega svetnika Antona Peršaka se glasi:

Ali določila Uredbe o enotni metodologiji za pripravo in obravnavo investicijske dokumentacije na področju javnih financ (Ur. l. RS, št. 60/06), ki urejajo obveznost priprave dokumenta identifikacije investicijskega projekta (gl. še posebej 4. člen uredbe, zlasti alinejo c) v 4. točki) določajo, da je potrebno pripraviti dokument identifikacije investicijskega projekta tudi na primer za investicije v ocenjeni vrednosti milijon SIT ali manj, če se te investicije so/financirajo iz proračuna Republike Slovenije ali proračuna katerekoli občine v Sloveniji?

Obrazložitev:

Iz besedila uredbe, še posebej iz besedila 4. člena, če ga beremo res dobesedno, je namreč razumeti, da je potrebno tak dokument izdelati za sleherni investicijski poseg v vrednosti pod 300.000 evrov, kadar je pri financiranju udeležen katerikoli proračun, četudi morda samo v vrednosti nekaj deset tisoč SIT. To pa glede na nadaljnje določbe uredbe, ki govorijo o pogojih, ki jih morajo izpolnjevati osebe, ki lahko pripravljajo takšne dokumente in o obveznih sestavinah takih dokumentov, lahko pripelje do tega, da bo lahko v mnogih primerih cena takega dokumenta znatno presežala vrednost investicije, kar bi bilo najbrž nesmiselno. Po mojem prepričanju sicer alineja c) v 4. točki 4. člena uredbe pomeni, da je dokument identifikacije investicijskega projekta potrebno izdelati v primerih, ko investitor (npr. občina, javni zavod ipd.) računa na udeležbo državnega proračuna pri financiranju projekta, vendar to iz uredbe ni jasno vidno in zato lahko ob morebitnem pregledu računskega sodišča ali ob kakšnih podobnih okoliščinah postane sporno.

* * *

Državni svet Republike Slovenije predlaga Ministrstvu za finance, da vprašanje preuči in v skladu s 96. členom poslovnika državnega sveta (Ur. l. RS, št. 44/93, 14/99, 2/04 in 18/05) nanj v roku 30 dni odgovori.

Sklep državnega sveta ob obravnavi vprašanja državnega svetnika Antona Peršaka glede sprejemanja ustrezne kolektivne pogodbe za področje športa

Državni svet Republike Slovenije je na 45. seji, dne 14. 7. 2006, v skladu z 41. členom poslovnika državnega sveta (Ur. l. RS, št. 44/93, 14/99, 2/04 in 18/05) obravnaval vprašanje državnega svetnika Antona Peršaka glede sprejemanja ustrezne kolektivne pogodbe za področje športa in na podlagi prvega odstavka 56. člena zakona o državnem svetu (Ur. l. RS, št. 100/05 - uradno prečiščeno besedilo) sprejel naslednji

S K L E P :

Državni svet Republike Slovenije podpira vprašanje državnega svetnika Antona Peršaka in predlaga Ministrstvu za šolstvo in šport, da vprašanje preuči in nanj odgovori.

Vprašanje državnega svetnika Antona Peršaka se glasi:

Kaj je Ministrstvo za šolstvo in šport izpeljalo v letu dni od obljube oziroma lastne ugotovitve o potrebi po določenih spremembah oz. novih rešitvah na področju statusa in poslovanja profesionalnih organizacij in njihovih športnikov v smeri sprejemanja ustrezne **kolektivne pogodbe** za področje športa?

O b r a z l o ž i t e v :

V zadnjem zastavljenem vprašanju februarja 2005, ki ga je Državni svet RS podprl, sem zapisal, da je pri nas treba urediti status poklicnega športa v skladu z možnostmi v smeri, da bi poklicnim športnikom zakonodaja zagotavljala njihove socialne pravice iz delovnopravne zakonodaje.

Po naši ustavi pravica do združevanja nedvomno odpira možnost za ustanavljanje športnih organizacij v pravni obliki društev oz. njihovih zvez na podlagi novega zakona o društvih, kar je v Sloveniji pravilo. Veljavni zakon o športu se sicer z opredelitvijo športne organizacije sistemsko ne ukvarja, vendar pod pojmom "izvajalci letnega programa športa" navaja razne organizacije, kar kaže na dopustnost tudi kakšne druge statusne oblike.

V odgovoru ministrstva 23. 3. 2005 je navedeno, da zakonsko ureditev organizacije oziroma statusa športa v Sloveniji že ureja veljavni zakon o športu, in sicer tudi njihovih profesionalnih organizacij ter pogojev za poslovanje le-teh, da pa bo treba najti ustrezne

spremembe v podzakonskih aktih in to potem, ko bodo poklicni športniki in drugi športni delavci organizirani v ustrezne sindikate, da bodo sploh lahko sodelovali v postopkih sprejemanja kolektivne pogodbe za to področje.

Zato me zanima, koliko ste v tem letu napredovali pri reševanju navedenih odprtih vprašanj in iskanju novih rešitev pri opredelitvi statusa in poslovanja profesionalnih organizacij in njihovih športnikov na tem področju.

* * *

Državni svet Republike Slovenije predlaga Ministrstvu za šolstvo in šport, da vprašanje preuči in v skladu s 96. členom poslovnika državnega sveta (Ur. l. RS, št. 44/93, 14/99, 2/04 in 18/05) nanj v roku 30 dni odgovori.

Sklep državnega sveta ob obravnavi vprašanja državnega svetnika Janeza Sušnika glede nadomestila za poslabšanje pogojev bivanja prebivalcev zaradi hrupa in emisij motorjev zrakoplovov na letališču

Državni svet Republike Slovenije je na 45. seji, dne 14. 7. 2006, v skladu z 41. členom poslovnika državnega sveta (Ur. l. RS, št. 44/93, 14/99, 2/04 in 18/05) obravnaval vprašanje **državnega svetnika Janeza Sušnika** glede nadomestila za poslabšanje pogojev bivanja prebivalcev zaradi hrupa in emisij motorjev zrakoplovov na letališču in na podlagi prvega odstavka 56. člena zakona o državnem svetu (Ur. l. RS, št. 100/05 - uradno prečiščeno besedilo) sprejel naslednji

S K L E P :

Državni svet Republike Slovenije podpira vprašanje državnega svetnika Janeza Sušnika in predlaga Vladi Republike Slovenije, da vprašanje preuči in nanj odgovori.

Vprašanje državnega svetnika Janeza Sušnika se glasi:

Kdaj bo vlada v skladu z zakonom o letalstvu sprejela uredbo, s katero bo določila območja, ki so upravičena do nadomestila za poslabšanje pogojev bivanja prebivalcev zaradi hrupa in emisij motorjev zrakoplovov na letališču in v letališki coni?

Obrazložitev:

Zakon o letalstvu, ki je stopil v veljavo 13. 4. 2001, določa, da minister za promet, v soglasju z ministrom za okolje in prostor, določi višino pristojbine za odpravo škodljivih posledic na okolje, če hrup in emisije presegajo dovoljene meje, pri čemer se najmanj ena četrtnina sredstev pristojbin zbranih v posameznem letu nameni kot nadomestilo za poslabšanje pogojev bivanja prebivalcem s stalnim prebivališčem na prizadetih območjih. Zakon tudi določa, da vlada z uredbo določi prizadeta območja na osnovi opravljenih meritev. Ob letališču Ljubljana se prebivalci na prizadetih območjih občin

Vodice, Šenčur, Cerklje, Kranj vsakodnevno soočajo s hrupom in emisijami, vendar kljub zakonski podlagi do danes niso prejeli nobenega nadomestila zaradi poslabšanih pogojev bivanja. Poleg hrupa in emisij (še posebej problematični so trenažni poleti ob koncih tedna) imajo težave tudi lastniki zemljišč v bližini pristajalne steze, saj širok varovani pas onemogoča kakršnekoli posege v prostor, kar dodatno poslabšuje pogoje bivanja.

* * *

Državni svet Republike Slovenije predlaga Vladi Republike Slovenije, da vprašanje preuči in v skladu s 96. členom poslovnika državnega sveta (Ur. l. RS, št. 44/93, 14/99, 2/04 in 18/05) nanj v roku 30 dni odgovori.

Sklep državnega sveta ob obravnavi vprašanja državnega svetnika Jožeta Ilca glede postopka javnih naročil medicinske opreme

Državni svet Republike Slovenije je na 45. seji, dne 14. 7. 2006, v skladu z 41. členom poslovnika državnega sveta (Ur. l. RS, št. 44/93, 14/99, 2/04 in 18/05) obravnaval vprašanje **državnega svetnika Jožeta Ilca** glede postopka javnih naročil medicinske opreme in na podlagi prvega odstavka 56. člena zakona o državnem svetu (Ur. l. RS, št. 100/05 - uradno prečiščeno besedilo) sprejel naslednji

S K L E P :

Državni svet Republike Slovenije podpira vprašanje državnega svetnika Jožeta Ilca in predlaga Ministrstvu za zdravje, da vprašanje preuči in nanj odgovori.

Vprašanje državnega svetnika Jožeta Ilca se glasi:

Kdaj bo Ministrstvo za zdravje uredilo postopek javnih naročil medicinske opreme, da bo ta opravljen hitro, kvalitetno, racionalno in brez zavlačevanja?

Obrazložitev:

Javna naročila bi morala jamčiti za racionalno uporabo proračunskega denarja in javnih sredstev. Nakup operacijskih miz, ki jih je nabavil KC v Ljubljani v letu 2003, je vzbudil resne dvome in pomisleke. Pristojni organi so začeli proučevati problematiko zdravstvenega sistema in morebitne korupcije. Sedanji nakup operacijskih miz bolj kaže na to, da se stanje ni izboljšalo. To nikakor ni primerno in ustrezno.

* * *

Državni svet Republike Slovenije predlaga Ministrstvu za zdravje, da vprašanje preuči in v skladu s 96. členom poslovnika državnega sveta (Ur. l. RS, št. 44/93, 14/99, 2/04 in 18/05) nanj v roku 30 dni odgovori.

Sklep državnega sveta ob obravnavi vprašanja državnega svetnika Marjana Maučeca glede dvojnega obdavčenja delavcev, ki delajo v tujini

Državni svet Republike Slovenije je na 45. seji, dne 14. 7. 2006, v skladu z 41. členom poslovnika državnega sveta (Ur. l. RS, št. 44/93, 14/99, 2/04 in 18/05) obravnaval vprašanje **državnega svetnika Marjana Maučeca** glede dvojnega obdavčenja delavcev, ki delajo v tujini in na podlagi prvega odstavka 56. člena zakona o državnem svetu (Ur. l. RS, št. 100/05 - uradno prečiščeno besedilo) sprejel naslednji

S K L E P :

Državni svet Republike Slovenije podpira vprašanje državnega svetnika Marjana Maučeca in predlaga Ministrstvu za finance, da vprašanje preuči in nanj odgovori.

Vprašanje državnega svetnika Marjana Maučeca se glasi:

Kdaj in na kakšen način namerava Ministrstvo za finance rešiti problem dvojnega obdavčevanja slovenskih delavcev, ki delajo v tujini ?

Obrazložitev:

Z novimi davčnimi predpisi so bili prizadeti slovenski državljani, ki delajo v tujini, predvsem v Republiki Avstriji. V zvezi z obdavčevanjem licenčnin in avtorskih honorarjev po Konvenciji med Republiko Slovenijo in Republiko Avstrijo o izogibanju dvojnega obdavčevanja v zvezi z davki na dohodek in premoženje (Uradni list RS – MP, št. 4/98) so že potekala pogajanja za sklenitev protokola h Konvenciji med Republiko Slovenijo in Republiko Avstrijo o izogibanju dvojnega obdavčevanja v zvezi z davki na dohodek in premoženje.

Po določbah Zakona o dohodnini – ZDoh-1 (Uradni list RS, št. 70/05 – UPB2 in 115/05) rezidenti Slovenije plačujejo dohodnino od vseh svojih dohodkov, ne glede na to, kje so doseženi. Med letom praviloma plačujejo akontacijo dohodnine, bodisi kot davčni odtegljaj bodisi kot davek, odmerjen z odločbo na podlagi napovedi. Za dohodke, prejete iz tujine, rezidenti praviloma med letom vlagajo napovedi.

Če se posameznik kot slovenski državljan kljub delu v tujini odloči obdržati status rezidenta Slovenije, ni upravičen do oprostitve plačila davka v Avstriji, plačati pa ga mora tudi v Republiki Sloveniji, zaradi česar je dvojno obdavčen.

* * *

Državni svet Republike Slovenije predlaga Ministrstvu za finance, da vprašanje preuči in v skladu s 96. členom poslovnika državnega sveta (Ur. l. RS, št. 44/93, 14/99, 2/04 in 18/05) nanj v roku 30 dni odgovori.

ZAKLJUČKI JAVNE RAZPRAVE - PROBLEMATIKA VARSTVA PRED EROZIJO IN HUDOURNIKI

Sklepi državnega sveta ob obravnavi zaključkov javne razprave na temo *Problematika varstva pred erozijo in hudourniki*

Državni svet Republike Slovenije je na 45. seji, dne 14. 7. 2006, na osnovi prvega odstavka 85.a člena ter prvega in drugega odstavka 86. člena poslovnika državnega sveta (Ur. l. RS, št. 44/93, 14/99, 2/04 in 18/05) ter na podlagi javne razprave na temo *Problematika varstva pred erozijo in hudourniki* sprejel naslednje

S K L E P E :

Državni svet Republike Slovenije in Klub samostojnih podjetnikov Slovenije sta 23. januarja 2006 organizirala javno razpravo na temo *Problematika varstva pred erozijo in hudourniki*.

Javna razprava je bila organizirana z namenom, da se predstavijo najbolj pereča vprašanja v zvezi z načrtovanjem in zagotavljanjem varnosti pred erozijo in hudourniki ter pridobijo predlogi glede nadaljnjega razvoja na področju zagotavljanja varnosti pred škodljivim delovanjem naravnih sil ter učinkovitega ukrepanja ob naravnih nesrečah.

Državni svet ugotavlja, da se o varstvu pred naravnimi nesrečami, še posebej o varstvu pred delovanjem različnih vrst erozij in hudournikov, izven strokovnih krogov praktično ne govori, razen ko pride do naravne nesreče. Če želimo zmanjšati število naravnih nesreč ali vsaj ublažiti njihove posledice, bi morali načrtovati varstvo pred delovanjem erozije in hudournikov v času, ko je narava prizanesljiva in pozornost ni usmerjena zgolj v odpravljanje njihovih posledic.

Zakonodaja na področju urejanja prostora in gospodarjenja z vodami je razdrobila odgovornost za izvajanje ukrepov zavarovanja pred erozijo in hudourniki in v veliki meri prenesla odgovornost za varnost pred erozijo in hudourniki na lokalne skupnosti ter z administrativnimi postopki močno otežila dostop do virov sredstev za izvajanje varstvenih ukrepov. Po mnenju Državnega sveta Republike Slovenije je treba veljavno

zakonodajo spremeniti tako, da bo zagotovljena enovita odgovornost za izvajanje ukrepov varstva pred erozijo in hudourniki.

V proračunu Republike Slovenije je treba zagotoviti več sredstev za varnost pred erozijo in hudourniki, pri čemer je treba razpoložljiva sredstva v prvi vrsti porabiti za preventivna varstva in za vzdrževanje obstoječih varovalnih objektov. Pri financiranju in izvajanju varovalnih ukrepov je treba izkoristiti tudi možnosti partnerstva med javnim in zasebnim sektorjem. Naš cilj bi moral biti, da bo za varovanje pred poplavami, erozijo in hudourniki v vsakoletnem državnem proračunu zagotovljenih toliko sredstev, da se bomo vsaj približali deležu namenskih sredstev, kot ga poznajo druge države alpskega loka.

Eden od ključnih dejavnikov zagotavljanja učinkovitejšega varstva pred erozijo in hudourniki je, da hudourniška območja ponovno dobijo usposobljenega gospodarja, ki bo odgovoren za gospodarjenje s hudourniki na celotnem območju. Ta koncept se je na našem ozemlju skozi zgodovino potrdil za najučinkovitejšega. Enotni usposobljeni gospodar bi moral ponovno vzpostaviti tesen stik z lokalnimi prebivalci, saj le-ti najbolj poznajo obstoječe razmere in tudi dinamiko morebitnih sprememb v okolici zaradi delovanja naravnih sil. Njihove informacije so pri načrtovanju in izvajanju ukrepov varstva pred erozijo in hudourniki neprecenljive.

Državni svet Republike Slovenije poudarja, da je treba preseči administrativne meje vzdolž nižinskih vodotokov ter zagotoviti celovito gospodarjenje s prostorom. Pri načrtovanju trajnostnega razvoja lokalnih skupnosti je nujno upoštevati naravne ogroženosti vseh vrst, kar zahteva sodelovanje strokovnjakov z vseh področij, ki zadevajo urejanje prostora.

Pri celovitem urejanju prostora je v luči zagotavljanja varnosti pred erozijo, hudourniki in poplavami treba jasno opredeliti objektivno odgovornost države in lokalne skupnosti ter tudi osebno odgovornost ljudi in institucij, ki ta prostor naseljujejo in koristijo, pri čemer je treba upoštevati zatečeno legalno stanje, zatečena nelegalna stanja pa čim prej sanirati.

Državni svet Republike Slovenije tudi predlaga Vladi Republike Slovenije, da sprejme spremembe Uredbe o načinu opravljanja obveznih državnih gospodarskih javnih služb na področju urejanja voda (Ur.l. RS, št. 42/03, 121/04 in 67/05) in Uredbe o koncesiji za opravljanje obveznih državnih gospodarskih javnih služb na področju urejanja voda (Ur.l. RS, št. 42/03, 121/04 in 67/05) ter določi hudourniška območja kot posebno območje, na katerem se bodo enovito opravljale vse storitve javne službe s podelitvijo ene koncesije.